

og Totalsummerne ville udgjøre:

For 1ste Lønningsklasse.....	50 × 4,500 Kr. =	225,000 Kr.
— 2den —	125 × 3,500 — =	447,500 —
— 3die —	350 × 2,500 — =	875,000 —
— 4de —	376 × 2,000 — =	752,000 —

Salt Lønning... 2,299,500 Kr.

Salvdelen af 901 eller 451 Alderstillaag à 500 Kr. .... = 225,500 —

Hjemmeindtægt for 901 Embeder à 1,000 Kr. .... = 901,000 —

3,426,000 Kr.

Dertil kan lægges Tillæg til Embeder med mere end 1 Kirke à 200 Kr. = 120,000 —

Salt... 3,546,000 Kr.

Deles dette Beløb mellem 901 Embeder, vilde Gjennemsnitslønnen for disse Embeder blive 3,936 Kr. Flertallet formener, at et saadant Forslag fyldestgjør det angivne almindelige Synspunkt, hvorfra Udvalget er enigt om at gaa ud.

Det maatte efter Flertallets Formening vel anses for ønskeligt, om Fordelingen over hele Landet af de foreslaaede 4 Lønningsklasser fandt Sted samtidig og i Forbindelse med Loven ved en denne vedføjet Tavle, men da der vil høre adskillige Forberedelser til Udarbejdelse af en saadan Fordeling, skal Flertallet ikke have noget Væsentligt at erindre imod, om Fordelingen foretages administrativt, naar Principet, hvorefter den skulde foregaa, blev lovbestemt. Man skal derfor forbeholde sig til 3die Behandling at fremsætte et Forslag i den Retning, hvis Indhold man har tænkt sig udtrykt saaledes: „Mindst tre Fjerdedele af Embederne i enhver Lønningsklasse fordeles paa de enkelte Stifter saavidt muligt i et ligeligt Forhold efter Antallet af Embederne i ethvert Stift. De nærmere Bestemmelser herom saavel som om Fordelingen af de øvrige Embeder bestemmes ved kongelig Anordning.“

Da Flertallet ønsker, at man ved Vortvalg af Præstegaardsjorderne søger at imødekomme Erangen til Forsøgelse af selvstændige Jordbrug for Husmænd, har Flertallet under Nr. 11 stillet Forslag med dette Formaal for Die.

Under Nr. 17 har Flertallet fremsat Forslag, sigtende til, at Afsløsning af Doffer og Akcidenter strax skulde finde Sted for alle Embeders Vedkommende.

Med Hensyn til de øvrige Forslag forbeholder Flertallet sig den nærmere Forklaring mundtlig.

Et Mindretal (Alberti, Bach, Clausager, S. Holm, E. Nielsen, Chr. Ravn og S. Pedersen) vilde i og for sig have fundet det rigtigt at fastsætte Grundtrækkene for en Afsløsning af Præstetienden i nærværende Lov, men for ikke at berede den Vanskeligheder ved at optage saadanne Grundtræk i den har man besluttet at blive staaende ved de i sidste Stykke af § 2 indeholdte Bestemmelser om, at Regjeringen inden tre Aars Forløb skal forelægge et Lovforslag om Præstetiendens Afsløsning. Skulde der imidlertid under de fortsatte Forhandlinger fra anden Side blive indført principielle Forandringer i Lovforslaget, forbeholder man sig at stille Forslag i den antydede Retning.

Et Mindretal (Alberti og Ravn) anser en Omdannelse af Geistlighedens Lønningsmaade for et passende og berettiget Tidspunkt for Afskaffelsen af saadanne særegne geistlige Statter eller Paalæg, der nærmest skyldes Frivillighed og Forbringsfuldhed deres Oprindelse. Hele Udvalget har ogsaa erklæret sig enigt i at afløse og for Menighedernes Vedkommende at afskaffe Hvitidsofferet. Størrelsen af denne præstelige Indtægt var oprindeligt overladt Udernes Lykke, og først i det sidste Aarhundrede er den i denne Henseende mere eller mindre bleven unddraget Menighedsmedlemmernes Godtbefindende. — Af lignende frivillig Oprindelse er Smaarebselstienden (ogsaa kaldet Kvægtienden og Smaatiende) og endnu mere Smaarebselen, hvilken sidste Præsteafgift derhos er ganske lokal og tilfældig i de enkelte Sogne og Byer, hvor den udredes. Smaarebselstiende har ogsaa været af meget verlende Omfang; thi, medens Christian den 5tes Lov bestemte, at der af alle Kreaturer (saavel af Føl, Kalve, Lam, Rib og Bisværme som af de mindste Grise, Gæs, Vænder, Høns, skulde gives i Tiende hvert tiende Hoved, saa blev ved Forordningen af 7de April 1740 og 8de Januar 1810 denne Tiende forandret til en lempelig Pengeafgift (for et Føl 10 Skilling og videre nedad) og ved Pl. 17de Juni 1812 til $\frac{1}{16}$ Skjeppe Byg af hver Tønde Hartkorn, beregnet for hver enkelt Tiende og at betale efter hvert Aars Kapitelstart. Saavel Smaarebselstienden som Smaarebselen er derefter ved Lov af 19de Februar 1861 yderligere lempet til Afsløsning.